

24 Δεκεμβρίου 2015

Χριστουγεννα, το μέγα μυστήριο της ελπίδος (Δρ Νικόλαος Λ. Μωραΐτης)

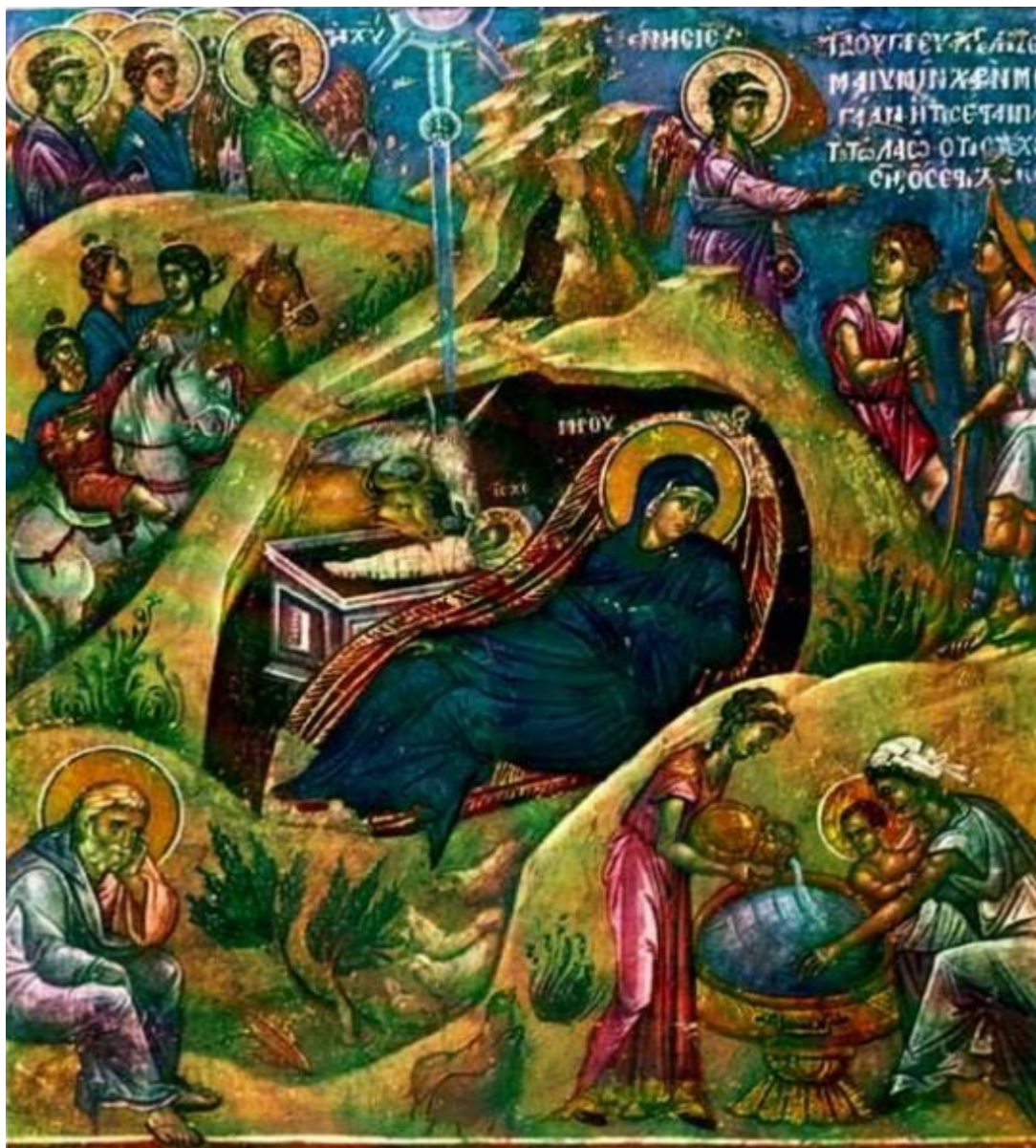
/ [Πεμπτουσία](#)

Το υπέρτατο θαύμα όλων των αιώνων και των γενεών: Το μυστήριο της ελπίδος, της πίστεως και της αγάπης.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2015

Ευλογητός ο Θεός και Πατέρας του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού, γιατί Εκείνος μας καταξίωσε να ψάλλουμε και πάλι τα χαρμόσινα αυτά άσματα των Αγίων πατέρων της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας και να γιορτάσουμε το υπέρτατο θαύμα, το ανεξερεύνητο μυστήριο όλων των αιώνων και των γενεών: το αναμφισβήτητο ιστορικό γεγονός, την «εν χρόνω Γέννηση του Θεού, από την Παναγία, που είναι στο προαιώνιο σχέδιο του Θεού, κατά την ανθρώπινη φύση, στο κόσμο.

Αυτό το γεγονός της δόξης του Θεού, της ειρήνης του κόσμου, της χαράς και αγαλλιάσεως των πιστών του Ουρανίου Πατέρα, της αναστάσεως, της αναδημιουργίας και σωτηρίας του γένους μας, για να συνεορτάσουμε, μια ακόμη φορά στη ζωή μας, μας προσκαλεί ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος, που είχε φθάσει στην θέωση και μιλάει εμπειρικά, μας παρακινεί πατρικώς και μας προτρέπει, με στοργή και αγάπη: Να δοξολογήσουμε τον ερχόμενον Σωτήρα του κόσμου. Να Τον απαντήσουμε. Να υψωθούμε εκεί που μας ύψωσε με τη Γέννησή Του.

Ας αναλύσουμε, λοιπόν, τα αποσπάσματα του αγίου Γρηγορίου.

«Χριστός γεννιέται, δοξάσατε.» Αυτή είναι η πρώτη στροφή του Ύμνου της Γεννήσεως. Μας λέει, να δοξολογήσουμε τον Χριστό Τον γεννηθέντα, εν βηθλεέμ, με τους προπάτορες, με τους αγγέλους, με τους ποιμένες, με τους μάγους, με όλους τους πιστούς των αιώνων.

Γιατί να δοξολογήσουμε τον θεόν; Γιατί, απαντούν από το βάθος των αιώνων οι Πατριάρχες και οι Προφήτες της Παλαιάς Διαθήκης, οι Απόστολοι του Κυρίου, οι πατέρες και οι Διδάσκαλοι, οι Ύμνωδοί και οι Άγιοι της Καινής Διαθήκης. Γιατί, «Παιδίον εγεννήθη ημίν, Υιός, και εδόθη ημίν». (Ησαίου, 9. 6).

Γιατί, το μέγα μυστήριο, «το αποκεκρυμμένον από των αιώνων εν τω Θεώ» (Εφεσ. 3. 9): Το μυστήριο της ελπίδος, της πίστεως και της αγάπης, το ξένον και παράδοξον, «ο ετέραις γενεαίς ούκ εγνωρίσθη, τοις υιοίς των ανθρώπων, νυν απεκαλύφθη» (Εφεσ. 3.5).

Γιατί, Εκείνος ο Οποίος υπήρχε «πριν Αβραάμ γενέσθαι». (Ιωάννου, 8. 85), «ότε ήλθε το πλήρωμα του χρόνου», (Γαλ. 4. 4) «μετέσχε σαρκός και αίματος παραπλησίως προς ημάς». (Εβραίους, 2. 14).

Γιατί, «ο ασώματος, ο άφθαρτος και άυλος του θεού λόγος παραγίνεται εις την ημετέραν χώραν». (Μέγας Αθανάσιος).

Γιατί , ο Παντοδύναμος Υιός του Θεού, ως νήπιον εγεννήθη, εν Βηθλεέμ, «εκ πνεύματος Αγίου και Μαρίας της Παρθένου». (Ματθ. 1.20).

«Ο Χριστός από τον ουρανό συναντήστε Τον!»

Μετά την πρώτη πρόσκληση, ακολουθεί η δεύτερη και γίνεται πανανθρώπινο σύνθημα, χαρμόσυνο παραγγελία, ν'αφίσουμε κάθε κοσμική μέριμνα και να απαντήσουμε, να δεχθούμε, να υποδεχθούμε και ν' ακολουθήσουμε τον Ερχόμενον εξ ουρανών προσωπικόν μας Σωτήρα.

Πως να τον δεχθούμε; Πως να γιορτάσουμε την Γέννησή Του και πως να Τον ακολουθήσουμε;

Όχι, μας απαντάει το Πνεύμα του Θεού διά του Ευαγγελίου, όχι, μας επεξηγούν οι Πατέρες και οι Διδάσκαλοι της Εκκλησίας, όχι με αμαρτωλές ψυχές και ακάθαρτες καρδιές. Όχι με ανιέρους εορτασμούς. «οχι με εξωτερική τυπική θρησκευτικότητα, ούτε φαινομένη ευλάβεια. Όχι μόνο με γραπτές ή προφορικές ευχές. «Οχι μόνο με πλούσια τραπέζια, ή δεξιώσεις που ευφραίνουν προσωρινώς, αλλά εορτασμό της Γεννήσεως και υπάντηση του Σωτήρος μας, με ψυχή φωτισμένη από το Φως του Ευαγγελίου Του, με καρδιά λουσμένη στο λουτρό της

Θείας αγάπης, διά της μετανοίας και εξομολογήσεως, με συνείδηση αγαθή, με ζωή καθαρή και αγία.

Εμπρός μας, με τα μάτια της ψυχής βλέπουμε την Παρθένα Μαρία και τον Ιωσήφ να γίνονται υπηρέτες του Μυστηρίου, «διά ν' ανοίξουν αι πύλαι του Ουρανού». (Γεν. 28. 17). Προς το σπήλαιον και τη φάτνη παρακολουθούμε τους Ποιμένες της Βηθλεέμ να πορεύονται, για να κλίνουν τα γόνατα, να προσκυνήσουν και να λατρεύσουν τον Υιόν του Θεού. Προς την ίδια φάτνη τους μάγους να κατευθύνονται, για να προσφέρουν τα δώρα της ευγνωμοσύνης και της λατρείας τους.

Εκατομμύρια, πλήθη αναριθμήτων πιστών, παντός γένους υπό τον Ουρανόν, σοφούς επιστήμονες, ισχυρούς άρχοντες, διακεκριμένους καλλιτέχνες, μουσουργούς και υμνογράφους, ψυχές αμέτρητες βλέπουμε να δέχονται, ν' ακολουθούν, να προσκυνούν και να λατρεύουν τον Σωτήρα του κόσμου. Με καθαρές ψυχές, με αδόλους καρδιές, αφωσιωμένοι στην προσωπικότητά Του, στον νόμο Του, στην Εκκλησία Του και εμείς, ας Τον δεχθούμε, ας Τον ακολουθήσουμε.

«Ο Χριστός επάνω στη γη υψωθείτε!» Σύνθημα, τρίτον, προς όλους τους κατοίκους της Γης, προς πάσα ψυχή και καρδιά είναι τα λόγια του αγίου Πατρός.

Ίσως, ουδέποτε άλλοτε είχε τόση σημασία και σπουδαιότητα η πρόσκληση αυτή, όση έχει αυτές τις μέρες, απευθυνόμενη προς όλους τους κατοίκους της Γης.

Ναι, γιατί, «ενώ το φως ανέτειλε στο κόσμο» (Ιωάν. 3. 19), «ενώ η Χάρις και η αλήθεια, δια Ιησού Χριστού εγένετο», (Ιωάν. 1 17), εμείς οι άνθρωποι αποκηρύξαμε την αλήθεια, περιφρονήσαμε την Χάρη, απομακρυθήκαμε από το φως και βρεθήκαμε και επιμένουμε στο σκοτάδι.

Τα έργα μας είναι αμαρτωλά και πονηρά. Ζούμε και συμπνιγόμαστε σε ένα πλήθος κακιών. Δουλεύουμε στα πάθη της ψυχής και του σώματος. Στενάζουμε στις θλίψεις. Εφθάσαμε στο αδιέξοδο του ασώτου του Τελώνου, του Ζακχαίου, της πόρνης, του Πέτρου και του ληστού, χωρίς συναίσθηση, χωρίς ντοπή, χωρίς φόβο, χωρίς μετάνοια και επιστροφή στο Χριστό και στην Εκκλησία Του.

Ο άνθρωπος έχει πετύχει επιστημονική πρόοδο, κυριαρχία και κατακτήσεις πάνω στη Γη και πέρα από αυτή, αλλά εξ αιτίας της ηθικής και πνευματικής φθοράς, της ψυχικής του κατάπτωσης έχει βρεθεί σε τρομακτικό αδιέξοδο. Σε κινδύνους και καταστάσεις αφεύκτου αφανισμού γιά τις αμαρτίες του.

Για αυτά, τους παρόντες καιρούς, το σύνθημα αυτό, «Ο Χριστός επάνω στη γη υψωθείτε», αποτελεί τη μόνη ελπίδα, την αποκλειστική ασφάλεια, για όσους

επιθυμούν να σωθούν.

Λοιπόν, τα συνθήματα του Αγίου Γρηγορίου, με τα φετεινά Χριστούγεννα είναι: Να ελευθερωθούμε από τις κακίες και τα πάθη μας. Να γίνουμε εν Χριστώ οι πρίν και νυν εσκοτισμένοι, «υιοί φωτός και υιοί ημέρας». (Α. Θεσ. 5.5). Ν' αναδειχθούμε άνθρωποι αρετής και πίστεως, «τέκνα Θεού αμώμητα». (Φιλιπ. 2.15), «εν τη γενεά ταύτη τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ». (Μαρκ. 8.38).

Να αγιάσωμεν «και να παραστήσωμεν τα σώματα ημών θυσίαν ζώσαν, αγίαν, ευάρεστον τω Θεώ», (Ρωμ. 12.1).

«Ο Χριστός γεννιέται, δοξάσατε.....», «ενα τέτοιο άγιο εορτασμό, ας θεμελιώσουμε με τα σημερινά Χριστούγεννα και τότε αναμφιβόλως ο Ιησούς Χριστός θα συγκαταβεί και θα ανακληθεί στον ψυχικό σταύλο μας, και θα αναδείξει στον καθένα μας και στην στενάζουσα Γη, το δικό Του βασίλειο. Βασίλειο χαράς, ειρήνης και πνευματικής αγαλλίασης.

Δωρήματα ουράνια, τα οποία με όλη μου τη ψυχή εύχομαι σε όλους τους ανθρώπους και το νέον έτος 2016 και όσα άλλα μας χαρίσει, καιρούς και χρόνους, ο Ιησούς Χριστός, να είναι χριστιανικά και πνευματικώς καρποφόρα.

Νικόλαος Α. Μωραΐτης. Ph.D.

Καλιφόρνια